

[Damsgaard.]

have et så stort finansieringsbehov, at det må være rigtigt at have lovgrundlaget for eventuel lånoptagning i orden, og jeg kan på venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Så vil jeg da gerne føje hr. Lysholt Hansens i en kommentar til disse udmærkede bemærkninger, han fremsatte vendt mod mig eller til mig. Jeg skulle have sagt engang i 1960'erne, at det danske folk har levet over evne. Den udtalelse vil jeg gerne stå ved den 26. maj 1971, for sådan er det jo. Det er vel nok tænkeligt, at man ikke havde særlig stor tiltro til den daværende socialdemokratiske regering og derfor var en lille smule tilbageholdende med bemyndigelse til den. Det er nok begrundelsen for, at jeg måske knap har været så ivrig for at ville give tilslutning til en bemyndigelseslov til en socialdemokratisk regering. Det, der er fulgt efter af krav til det offentlige fra socialdemokratisk side, mens partiet har været i opposition, har egentlig underbygget min mistro og betænkelighed ved at betro et socialdemokratisk styre alt for store bemyndigelser, heller ikke lånebemyndigelser.

Grethe Philip: Også det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslaget om en bemyndigelse til optagelse af et statslån. Selv om den sidste internationale valutauro vi ikke berørte Danmark på samme foruroligende måde som forrige gang, så har vi dog igen fået en påmindelse om betydningen af at have en betydelig valutalikviditet. Det er jo ikke mindst, som vi ofte har talt om det, den stærkt voksende korte gæld, der sætter os i en særlig risikosituation, hvis der pludselig opstår uro på det internationale valutamarked, og selv om vi ved forskellige bestemmelser i Nationalbanken har skærpet reglerne omkring dispositioner omkring udenlandsk valuta, så er det jo alligevel sådan, at vi ret pludselig kan komme i store vanskeligheder. Det må derfor være hensigtsmæssigt, at vi igennem langfristede lån sikrer vores valutalikviditet, og det må også være rimeligt, at det er staten, der fortrinsvis optager disse lange lån.

Der er allerede tidligere talere, der har været inde på de store beløb, vi nu har sat os for i de kommende år til renter og afdrag.

Jeg skal egentlig blot hertil føje, at i bemærkningerne har man jævnført det med de 34 milliarder kr., vi i 1970 fik ind ved eksport af varer og tjenester. Det bliver jo ikke mindre trygt at se på, hvis man i stedet sammenligner med det underskud, vi løbende kører med på valutabalancen, hvor vi jo altså ikke alene skal ændre forholdet mellem de midler, vi får ind, og de midler, vi skal af med rent valutamæssigt set, men også meget gerne skal have gnavet disse beløb af.

Jeg kan som sagt tilsige vor støtte til lovforslaget.

Ømann: Sidst da denne regerings finansminister kom og bad om 1 milliard, skete det på rentepolitikens ruiner. I dag kommer samme regerings anden finansminister og beder om 1 milliard, nu sker det på indkomspolitikens ruiner. Det er altså et spørgsmål om nød og betryk.

Hvis lånoptagningen benyttes i en fornuftig økonomisk sammenhæng, ja, så er der jo ingen her i tinget, der har betænkeligheder ved gældsstiftelse i udlandet, det kan være en uhyre fornuftig ting. Nu kan man selvfølgelig sige, at fremtrædende partier i denne regering, før den tiltrådte, for det første har frarådet lånoptagelse i udlandet helt generelt, og den lånoptagelse, der var sket under den forrige regering, var stor osv., men lad nu det ligge. Men dernæst så har jo regeringen, siden den trådte til, sagt, at alt, hvad den gjorde af tyngende ting for befolkningen, skete af hensyn til valutaen. Og der er gjort meget, uden at det har hjulpet noget som helst.

Og nu kommer der altså et nødskrig om et sikkerhedsnet, fordi man skal være uafhængig af de såkaldt kortfristede kreditter i udlandet. Det er egentlig en mærkelig tvetydig indstilling, regeringen har til disse kortfristede kreditter. På den ene side føres der her indenlands en stram penge- og lånepolitik. På den anden side har man altså en helt ukontrolleret lånoptagelse ved vareimport i udlandet. Hvordan kan disse to ting rime sammen? Ja men de kan da ikke rime sammen. Men man kan heller ikke jagte disse korte kreditter, for det er sådan set dem, som regeringen lever af. Tænk, om de blev afskaffet, så ville jo valutareserverne svinde ind til ingenting. Hjemtagningen af